

tussen haakjes

**voor bezinning en gebed
2008/1 ■■■■■■**

Woord vooraf

Vanuit God worden we gestuurd om mensen lief te hebben, want Hij heeft ons het eerst liefgehad en ons geleerd wat liefde is (cfr. 1 Joh. 4, 10). En via de liefde voor de mensen mogen we God op het spoor komen: 'Iedereen die liefheeft is uit God geboren en kent God' (1 Joh. 4, 7)

[Bisschoppelijke commissie Diaconie,
Diaconie in het leven van de parochies. december 2007]

*Gebed is een deur tot God,
God is een deur tot de naaste.*

De bedoeling van (Tussen haakjes) is en blijft de band te maken tussen geloof en leven, God en mens, inkeer en inzet.

We hopen dat vele mensen van deze teksten gebruik maken om zo hun eigen inspiratie en die van hun afdeling, kern, trefpunt... te versterken.

Hartelijk dank aan CM Sint-Michielsbond van Brussel voor het drukwerk.

Tussen haakjes is een initiatief van de
pastorale ploeg van

ACW Verbond Brussel-Halle-Vilvoorde
Pletinckxstraat 19
1000 Brussel
Tel: 02/508 89 01

PS. Deze en vorige (tussen haakjes) zijn ook te vinden op het internet: acw.be/regiobrussel/leeszaal

ACW-nationaal heeft een interessante site met inspirerende teksten: acw.be. Klik op zingeving.

Speuren naar God

Speuren naar God
is speuren naar de kern
van je leven,
is zoeken naar
wie of wat
je doen en laten bepaalt
en richting geeft.

Het is gaandeweg ontdekken
dat Iets of Iemand je draagt
in goede en kwade dagen.

Dat kan van alles zijn:
geld of carrière,
eigenbelang of welbehagen,
of liefde
en aan anderen gegeven zijn.

Wie of wat
zal jouw God zijn,
de kern van je doen en laten?
Welke God laat in jouw leven
zijn sporen na?

[Carlos Desoete]

Dit moet het rijk Gods zijn

Ik zag burenen
de handen in elkaar slaan
om de gevels van de buurt
een grondige beurt te geven.
En ieder droeg het zijne bij
in de mate van zijn mogelijkheden.
De een zorgde voor een grote ladder,
de ander voor een waterspuit,
nog anderen voor borstels en sponsen...
Er was iemand die trakteerde met een verfrissing,
en zij die niets meer konden doen
supporterden met een dankbaar hart.
Allen deden ze mee,
ieder naar eigen vermogen.
Geen enkel huis werd overgeslagen,
niemand viel uit de boot.
Het was een drukke bedoening in die buurt
en niet alleen vanwege het vele werk.
Het gonsde er van samenhangigheid.

Dit moet het Rijk Gods zijn,
de wereld van 'ik-zal-er-zijn-voor-jou'.
Het Rijk van God
is midden onder ons.

[Carlos Desoete]

‘Ik ben er voor jou’

is de naam van onze God
en bijgevolg de samenvatting
van onze manier van leven.

‘Ik ben er voor jou’:
dat geldt voor allen die ons lief zijn,
met wie wij het leven delen.
Dat geldt voor ons gezin
en onze vriendengroep,
want dat is ons oefenveld
waar we leren God te doen.

‘Ik ben er voor jou’:
dat geldt voor allen
die wachten op een woord van vergeving,
voor allen die getekend zijn
met de scherven van ruzie,
van een woord te veel of te weinig,
die moeten leven met opgeblazen bruggen.

‘Ik ben er voor jou’:
dat geldt voor allen
van wie het lichaam niet meewil
door ziekte of ouderdom,
van wie de geest het laat afweten
en eenzaam in hun eigen wereld leven.

‘Ik ben er voor jou’:
dat geldt nog het meest
voor hen die uitgesloten zijn
van menswaardigheid.

‘Ik ben er voor jou’
is de strijd aanbinden
tegen elke vorm van uitsluiting.
ZO IS GOD.

[naar Carlos Desoete]

Wensen

Wees kalm temidden van het lawaai en de haast en bedenk welk een vrede in stilte kan heersen. Sta op goede voet met andere mensen zonder jezelf geweld aan te doen, zeg je waarheid rustig en duidelijk en luister naar anderen: ook zij vertellen hun verhaal.

Mijd luidruchtige en agressieve mensen; zij belasten de geest. Wanneer je je met anderen vergelijkt zou je ijdel en verbitterd kunnen worden want er zullen altijd grotere en kleinere mensen zijn dan jezelf.

Geniet zowel van wat je bereikt als van je plannen. Blijf belangstelling houden voor je eigen werk, hoe nederig dat ook moge zijn; het is een werkelijk bezit in de veranderlijke tijd.

Betracht voorzichtigheid bij het zaken doen, want de wereld is vol bedrog. Maar laat dit je niet verblinden voor de bestaande deugd; veel mensen streven hoge idealen na en overall is het leven vol heldendom. Wees jezelf. Veins vooral geen genegenheid. Maar wees evenmin cynisch over de liefde, want bij alle dorheid is zij eeuwig als het gras.

Volg de loop der jaren met gratie; verlang niet naar een tijd die achter je ligt. Kweek geestkracht om bij onverwachte tegenslag beschermd te zijn, maar verdriet jezelf niet met spookbeelden. Vele angsten worden uit vermoeidheid en eenzaamheid geboren. Leg jezelf een gezonde discipline op, maar wees daarbij lief voor jezelf. Je bent een kind van het heelal, niet minder dan de bomen en de sterren, je hebt het recht hier te zijn en al is het je al of niet duidelijk, toch ontvouwt het heelal zich zoals het zich ontvouwt en zo is het goed.

Heb daarom vrede met God, hoe je ook denkt dat Hij moge zijn, houdt vrede met je ziel in de lawaaiërige verwarring van het leven. Met al zijn klatergoud, somberheid en vervlogen dromen, is dit nog steeds een prachtige wereld. Wees voorzichtig. Streef naar geluk.

[gevonden in de oude kerk van Baltimore, 1692]

Om bij stil te staan

Elke nieuwe dag
is de toekomst van gisteren,
de wachtkamer van morgen!
Beleef die dag als het begin
van iets nieuws, iets moois
waar je lang naar hebt uitgekeken!
Geloof is de rode draad die
van dag naar dag gaat
totdat je voor God staat en Hij zegt:
'blij dat je Mij gevonden hebt'.

Advent

Advent is een oproep
voor iedere christen om warmte en licht te zijn.
Solidair met al wie de energie niet heeft
om ten volle te kunnen leven.
We willen ommekeer brengen
voor mensen die onrecht gedaan wordt,
voor mensen die door armoede uitgesloten worden.

Wij bidden dat er licht mag zijn.
Licht in onze omgang met mensen:
dat wij ons niet verbergen voor elkaar.
Licht op onze wegen:
dat wij niet dwalen en elkaar tot doolhof zijn.

Advent is anders worden

Wie een kind verwacht
weet dat het huis anders wordt
je moet herschikken
je moet plaats vrijmaken
je moet je thuis delen

weet dat de tijd anders wordt
je moet rekening houden met
je moet afstand doen van
je moet op tijd zijn voor

weet dat het leven anders wordt
je leeft niet meer voor jezelf alleen
je gaat denken in het belang van een ander
je wordt iemand voor een andere

Advent
is anders (willen) worden
om dat Kind te kunnen ontvangen.

[Antoon Vandeputte]

Gastvrij ?!

Zo gastvrij was de wereld toen niet.
Als het er op aan kwam
was een verloren grot zijn deel
en moest de warmte van de dieren komen.

Zo gastvrij was de wereld toen niet.
Als het er op aankwam
was hij te vinden bij gewone mensen
en kreeg hij alleen aandacht
van marginalen en vreemdelingen.

Waar zou hij nu te vinden zijn?
Zou het nu anders zijn dan toen?

Als het er op aan komt
zal hij te zoeken zijn
in het hart van mensen
die genoeg zeggen tegen al die overvloed,
die delen met wie tekort heeft.

Als het er op aan komt
zal hij te zoeken zijn
bij mensen die 's nachts moeten werken,
bij mensen zonder werk.

Laten we op de weg blijven
naar het open veld,
waar kleine mensen leven in onrust,
waar gewone mensen met elkaar grote dingen doen.

Laten we hen opzoeken
want vooral zij kunnen in ons
het wonder helpen verrichten
van een nieuwe menswording,
van een nieuwe samenlevingsopbouw.

[vrij naar Manu Verhulst]

Om licht

Wij bidden om licht
voor die wijde wereld
en voor de stad waarin wij wonen:
nieuw licht, overal waar de stoppen
van de hoop zijn doorgeslagen.
Nieuw geloof,
overal waar mensen zich terugtrekken
en niet meer geloven
dat de vrede het winnen zal op de oorlog.
Nieuwe liefde,
overal waar de aandacht
voor elkaar is verflauwd.
Nieuwe ogen,
overal waar mensen het niet meer zien
en op elkaar zijn uitgekeken.

Wij bidden om licht,
overal waar duister en dood
het leven hebben aangevreten,
van het grote moorden
tot het kleine handgemeen,
van de grote honger
tot ieders eenzaamheid,
van het grote wantrouwen
tot ieder gebrek aan mededogen.

Wij bidden om licht,
wij bidden om Christus, de nieuwe mens:
dat Hij opstaat in ieder van ons
en in die ene wereld van ons samen. Amen.

[Jan van Opbergen, Kleine symfonie. Gooi & Sticht]

Behoed ons voor de droefheid

God, onze Vader,
hemel en aarde
hebben wij van U gekregen
en ook ons zelf.
Behoed ons voor de droefheid
die ons overvalt
als wij uw gevende hand vergeten.
Maak ons weer wakker,
open onze ogen en toon ons
hoeveel wij van U hebben gekregen,
gekregen om niets.
Leg ons woorden in de mond
als Maria die steeds voor ogen houdt
hoe heerlijk en hoe mooi
Gij haar geschapen hebt.
Zo blij is ze, als ze zegt:
'Ik verheug mij uitbundig om de Heer.
Ik jubel en ik juich om de Heer;
want Hij heeft mij bekleed
met gewaden van redding;
Hij heeft mij gehuld in een mantel van heil,
zoals een bruid is getooid met al haar sieraden',
God, red ons uit de droefheid
die over ons komt als wij vergeten
dat Gij ons alles hebt geschonken.
Geef ons uw vreugde,
vandaag en alle dagen tot in eeuwigheid. Amen.

[Godfried kardinaal Danneels]

Carnavalszotten

Elk jaar zijn zij de ster.
Het zijn de stand-up komedianten van het dorp.

Een heel jaar volgen zij de actualiteit.
Ze kiezen het meest absurde actuele gebeuren.
Met plezier werken zij hun grap uit:
hun wagen moet opvallen en hun kleding moet perfect zijn.

De dag van de stoet gniffelt de hele stad wanneer ze voorbij komen. De waarheid wordt gezegd; de blaaskaak wordt in zijn hemd gezet; de onrechtvaardigheid wordt genoemd. De blunders en de geldverspilling worden eindelijk aan de kaak gesteld. De omstanders juichen de carnavalszotten toe die durven zeggen waar anderen zich in stilte over schamen.

Ook onze beweging speelt mee carnaval...
De zaken doorgronden en eens goed lachen met diegenen die de zaken zo in de soep doen draaien.
En waarom niet ook eens goed lachen met onze eigen onnozelheid.

Helaas stopt het daar voor de meeste carnavalszotten en omstanders. 's Anderendaags doen ze hun gewoon kostuum weer aan en verandert er verder niets. Het probleem is weggelachen.

Kom, wij gaan wat verder. Wij onttrenen wie macht en rijkdom verspillen of verzamelen. Elke gewone mens maken wij prins of prinses, niet alleen tijdens carnaval.

Kom, wij gaan wat verder. Wij lachen vandaag mee met de ontmaskering van de dag, maar morgen zoeken wij wat daaraan ten gronde veranderd kan worden.
Wij verspillen onze tijd, onze macht en onze rijkdom niet meer.

Kom, wij gaan wat verder. Wij delen solidair onze beurs en onze tijd tot de verhoudingen zijn hersteld, zodat elke mens zijn waarde krijgt: zijn part, zijn zeg, zijn toekomst.

[Jef Sanen]

Geloof jij in God?

Als iemand mij vraagt:
'Geloof jij in God,
de almachtige Vader?'
dan zal ik antwoorden:

`Als 'geloven' betekent:
ik hoop, ik verlang naar,
ik vertrouw mij toe aan, ik zet mij in,
ik leef voor, ik leef het woord van God.

Als 'God' betekent:
begin, een nieuw begin,
bron van nieuw begin, vrijheid scheppende vrijheid,
bron van licht van licht van licht.

Als 'vader' betekent:
moeder - en - vader, ouderschap.
En als ouderschap betekent:
ruimte geven, ruimte behoeden, ruimte herstellen,
opdat geen mensenkind bedreigd,
geslagen, geofferd wordt.

En als almacht betekent:
de macht van 'vriendschap – en – ontferming',
zeventig maal zeven maal vergeving,
liefde sterker dan de dood.

Ja, dan geloof ik
in God,
Vader Almachtig.

[Huub Oosterhuis]

Kerstmis

Met kerstmis staat in een groot deel van onze wereld alles even stil. Even is er een moment van vrede thuis en in onze wereld. Wij laten ons allemaal wel eens graag vertederen door een vleugje romantiek met kaarsen, kerstboom en geschenken. Maar zelfs dan beseffen we in welke wereld wij leven! Overmorgen zullen de kranten toch weer volstaan van droevig nieuws over aanslagen, honger en terreur. Mensen leven er met angst. Wereldleiders willen er iets aan doen! Maar zij die zoveel menen te moeten verdedigen zien maar een middel: je tanden laten zien, van bovenuit ingrijpen om te redden met troepen, tanks en vliegtuigen, met macht dus. En dan klinkt die boodschap van de engel: 'Vrees niet. Heden is u een redder geboren, Christus de Heer. En dit zal voor u een teken zijn: gij zult het pasgeboren kind vinden in doeken gewikkeld en liggend in een kribbe'.

Als mensen redden, sturen ze troepen. Als God komt redden, stuurt hij een kind! God heeft al aartsvaders, koningen en profeten gezonden. Maar als Hij zichzelf helemaal wil openbaren, dan komt hij als een kind: hulpelozer kan het niet! Hij komt niet van bovenaf met macht en luister. Hij komt van binnenuit. Een pasgeboren kind spreekt een eigen taal: het is kwetsbaar en hulpbehoevend, totaal afhankelijk van anderen, voor warmte, voeding en genegenheid. Voor een kind hoef je geen angst te hebben. Integendeel, het ontwapent je. Moet we Gods redding dan in die richting gaan zoeken? Hij wil duidelijk maken dat je - om mens te worden en om gered te worden - kwetsbaar moet durven zijn, je leven van ik-zucht moet verlaten en je durven toevertrouwen aan mensen. Mens worden doe je niet door je zo sterk mogelijk te maken, een hoge borst op te zetten. Dat doe je niet van mens tot mens, maar ook niet van volk tot volk! Want zo werk je niet aan een bewoonbare wereld. Daarvoor moet er integendeel een klimaat en een cultuur groeien, waarin ontmoeting, kwetsbaarheid, openheid en vertrouwen mogelijk zijn.

Niets nieuw onder de zon

Een aandachtige waarnemer uit de 3de eeuw voor Christus had de menselijke en maatschappelijke mechanismen van onderdrukking en uitsluiting toen al opgemerkt.

Ik heb nog iets onder de zon gezien:
op de plaats waar recht gesproken wordt, heerst onrecht.
Ik zag de plaats waar gerechtigheid zou moeten zijn,
er heerst onrecht. (Prediker 3,16)

Ik vestigde mijn aandacht op alle onderdrukking die er is onder de zon en zag de tranen van de onderdrukten.
Er is niemand die hen bijstaat.
De onderdrukkers onderdrukken hen met harde hand,
en er is niemand die hen bijstaat. (Prediker 4,1)

Wanneer je ziet dat in het land de armen worden onderdrukt en het recht en de rechtvaardigheid geschonden, wees dan niet verbaasd. Want een hoge ambtenaar wordt door een hogere beschermd, en zij beiden weer door ambtenaren die nog hoger zijn. (Prediker 5,7)

Wie van geld houdt, kan er niet genoeg van krijgen. Wie verzot is op rijkdom, is altijd op meer gewin belust. (Prediker 5,9)

Een aandachtige waarnemer in het begin van de 21^e eeuw merkt dat die oude wetmatigheden nog altijd bestaan.

Dat wij mogen blijven beseffen en voor ogen houden:
het is goed dat er sociale bewegingen zijn,
het is wenselijk dat godsdiensten maatschappijbetrokken zijn,
het is nodig dat er tegen de mechanismen van macht en rijkdom maatschappelijke controle en tegenkracht zijn.
Moge dit geloof ons blijven bewegen:
verzet is noodzakelijk, verzet haalt iets uit.
Mag dit inzicht ons bewegingswerk verdiepen en verbreden:
nu en dan bezinnend afstand van de wereld en onszelf nemen
en een Transcendent licht laten vallen op ons doen en denken,
zal onze maatschappelijke inzet en verzet nog meer kracht geven.

Op bedevaart gaan

Op bedevaart gaan
is een tocht ondernemen
en iedere tocht is een beeld
van onze levensweg.
Het is weggaan uit een plek
waar we in onze aarde geworteld staan
en vastzitten aan alles wat ons dierbaar is:
ons huis, onze familie, onze vrienden,
de veiligheid en de geborgenheid,
om te gaan naar een plaats
waar we hopen genezing en genade te ontvangen.

Op bedevaart gaan
is vermoeid geraken
en pijnlijke voeten krijgen,
de ontmoediging bevechten
en de bekoring bestrijden
om langs de weg te blijven zitten.
Het is ook de vreugde beleven
dat iedere bocht in de weg
een ander landschap opent
en elke heuveltop
een wijds gezicht schenkt.
Het is de blijdschap ervaren
van de aankomst op de bestemming,
omdat men het gevoel heeft
er thuis te komen bij een moeder of een vriend,
die de deur opent op de eeuwigheid van God.

[Salvatorianen, Scherpenheuvel]

Kerk

Mij inzetten voor uw kerk?
Met zo weinig mensen
nog...
Met zo'n grijs publiek...
Random mij zegt men: het
is te vergeefs!
Maar diep in mij blijft Gij
mij onweerstaanbaar voort-
stuwen.
Ik voel mij goed
als ik niet weersta aan uw
roepstem.

Mij inzetten voor uw kerk?
Met zulke trage verande-
ringen...
Met zoveel tegengestelde
meningen...
Random mij lacht men:
de kerk loopt op haar einde!
Maar diep in mij
houdt de drijfkracht
om uw boodschap door te
geven mij gaande.
Ik word vervuld
als ik niet weersta aan het
spreken over U.

Mij inzetten voor uw kerk?
Met meer vragen dan ant-
woorden...

Met grote onwetendheid
over morgen.
Random mij doet men an-
ders:
er is ook leven zonder kerk!
Maar diep in mij brandt het
onblusbare, verlangen om
met uw mensen op weg te
gaan.

Ik ben tevreden als ik niet
weersta aan hun zoeken en
vragen.

Iets in mij - sterker dan me-
zelf - blijft mij aantrekken
in uw kerk.

Haar toekomst licht voor
mij op uit haar verleden.
Ze is te zoeken in de verha-
len over nieuwe Geest-
kracht doorheen balling-
schap over nieuw Opstaan
na eerst loslaten en sterven.

Als ik dan toch maar weer
eens voel:
het haalt allemaal niets uit.
Als ik dan toch maar weer
eens denk:
Ik geef het beter op.
Gij weersta mij dan.

[Jean-Paul Vermassen in Kerk-
plein okt. 2001]

Gebed om kerkmensen

We bidden u, God,
om kerkmensen, nu meer dan ooit:

om vrouwen en mannen die verschillen overbruggen
en tegenstellingen verzoenen,

die warmte uitstralen, hoop wekken
en uw kerk maken tot een gastvrij huis,

die luisteren en spreken, met aandacht voor
de taal en de gevoeligheden van deze tijd,

die in uw huis de dienst verrichten aan
de tafel van het woord en van het brood,

die in uw wereld de dienst verrichten van
voetwassing en wonderbare spijziging,

die bestand zijn tegen ontgoochelingen
en sterkte vinden bij elkaar en bij u,

die, wakend bij de bron, bij uw woord,
het water drinken dat hen doet herleven.

God, geef herders aan uw kerk
geduldige vissers, met netten die niet scheuren,
weefsters van het ene, naadloze kleed,
behoedsters van al wat bedreigd is,
woordvoerders van uw boodschap,
allen samen uw ene,
veelkleurige en meerstemmige gemeente.

[Frans Cromphout, In onze eigen taal, Lannoo, Tielt]

Samenwerking

Samenwerking
is beseffen dat op jou wordt gerekend.
Jij bent belangrijk.

Samenwerking vind je
waar mensen kunnen luisteren,
aandachtig en zachtmoedig
de anderen en zichzelf laten uitspreken.

Samenwerking vind je
waar mensen het beste wensen
- uit de grond van hun hart -
voor elkaar, zo maar,
omdat ze trachten
elkaar vrolijk en gelukkig te maken.

Samenwerking vind je
waar mensen meningsverschillen
kunnen uitspreken,
in wederzijds geloof en vertrouwen,
waar mensen het niet te lastig vinden
te gaan naar anderen
en elkaar te ontmoeten, te ontvangen.

Samenwerking begint bij jezelf.
Door eenheid te vinden in je denken en doen:
van je woorden je leven te maken
en van je leven je woorden.
Samenwerking begint daar
waar hart en handen samen
op weg willen naar dat rijk
van gerechtigheid en liefde.
Dat is grensdoorbrekend !

[Marc Gesquiere, Van aarde en hemel thuis]

God die ons ruimte en vrijheid gunt

God, Gij die ons ruimte en vrijheid gunt,
leer ons die zo gebruiken
dat wij anderen niet de ruimte ontnemen,
dat wij ieder mens op onze weg
in zijn waarde laten,
en hem proberen te zien met uw ogen.
Maak ons ontvankelijk voor elkaar.
Gij die het kleine niet veracht,
wees bij degenen die zorgen hebben,
om hun kinderen, of andere geliefden,
om hun gezondheid of hun werk.
Dat zij niet alleen zijn in hun angst of verdriet,
dat troost hen niet ontbreekt.
Gij die onvermoeibaar zijt
in het maken van nieuw begin,
Gij die steeds opnieuw uw hoop vestigt op mensen,
wees met de moedelozen,
die niet meer durven dromen,
die de hoop hebben verloren
dat de wereld ooit nog leefbaar wordt
voor al uw mensen, dat vrede mogelijk is,
dat de geschiedenis ten goede gekeerd kan worden.
Gij hebt het visioen van recht en vrede
ons in het hart gelegd
laat ons dan niet terneerslaan
door de overmacht van de feiten.
Maar laat ons ook oog hebben
voor alles wat gebeurt, nu,
dat uw toekomst dichterbij brengt:
waar mensen zorgen voor elkaar,
waar eigenbelang niet het zwaarste weegt,
waar vergeving is, trouw, barmhartigheid,
waar opgestaan wordt tegen de dood.
Ga met ons mee.

[Bettine Siertsema, Stichting Leerhuis en Liturgie]

Ik wil me spiegelen aan Maria

God,
vandaag wil ik me spiegelen aan Maria.
Ze staat dicht bij de mensen,
bij ons dagelijkse leven
want ook zij was een gewone vrouw,
een moeder, een echtgenote,
in zekere zin ook een alleenstaande vrouw,
ondanks de onmetelijke grootheid
van haar goddelijk moederschap.
Ik bewonder haar openheid voor jouw plan met haar,
haar trouw aan Jezus,
haar stille maar aandachtige aanwezigheid
op alle belangrijke momenten in Zijn leven.
Zoals op de bruiloft in Kana,
toen ze Jezus in alle eenvoud aanzette
om die mensen te helpen,
en zo het beste in Hem als het ware wakker riep.
Maar ook onder het kruis bleef ze rechtop:
liefde die niet opgeeft ook als alles instort,
onbegrijpelijk en uitzichtloos pijnlijk is.
Het zal wellicht niet zo'n vaart lopen in mijn leven.
Toch wil ik met jouw hulp me niet laten vangen
door kleine tegenslagen.
Net die mensen die het mij vandaag niet gemakkelijk ma-
ken wil ik graag blijven zien, me inleven in hen,
hen extra goed beluisteren zodat een volgehouden liefde
ook hier het beste naar boven kan brengen
bij iedereen die ik ontmoet.

In de avond van het leven

Heer, in de avond van het leven
wil ik U danken
om alles wat ik mocht ontvangen.
Danken vooral om mijn groei als mens.
Heer, help mij open te staan
voor het nieuwe dat zich aanmeldt.
Dat ik telkens opnieuw mag geboren worden.
Dat ik niet stilsta en mij vastklamp aan wat is,
maar kan groeien in vrijheid
om meer en meer liefde te worden.
Help mij daarom in voeling te blijven
met de Bron van elk leven,
zodat elke stap op weg naar U
nieuw leven brengt in dienst van de mensen.
Amen.

Roeping

Jezus Christus had maar 33 jaar om te leven hier op aarde. Daar had Hij niet genoeg aan. Hij heeft niet kunnen liefhebben als een moeder. Daar heeft Hij moeders voor nodig. Hij heeft niet voor een gezin kunnen zorgen. Daar heeft Hij vaders voor nodig. Hij heeft niet de zieken in onze tijd kunnen helpen. Daar heeft Hij dokters en verplegenden voor nodig. Hij heeft niet het brood kunnen breken in onze tijd. Daar heeft Hij priesters voor nodig.

De Heer heeft u nodig om dat wat Hij begon, in deze wereld hier en nu uit te bouwen. De Heer heeft ons nodig om wonderen te verrichten: wonderen van techniek en wetenschap, wonderen van dienende liefde en goedheid, wonderen van vrede en eensgezindheid.

De Heer wil door onze harten en door onze handen de wereld beter maken. Hij wil door ons verstand en door onze arbeid het Rijk der Hemelen doen komen, want het gaat Hem om deze wereld en om deze mensen.

[Paul Claudel]

Vraag om licht

Zegen met uw licht onze ogen
opdat zij opengaan
en het goede zien in elk mens.

Zegen met uw licht onze monden
opdat zij woorden spreken
die goed doen en vrede brengen.

Zegen met uw licht onze handen
opdat zij zich uitstrekken
naar de mens die naar ons toekomt.

Zegen met uw licht onze voeten
opdat zij wegen van rechtvaardigheid
en van zorg om mensen gaan.

Zegen met uw licht
heel ons menselijk bestaan
zodat er troost is voor de verdrietigen
hoop voor de wanhopigen
zodat bitterheid wijkt voor mildheid,
wantrouwen vlucht voor vertrouwen.

Zegen met uw licht
allen die kwetsbaar zijn
en gewond tot in hun ziel
opdat ze bescherming vinden
en geheel genezen worden.
Zo bidden wij U God.

[Marinus van den Berg]

Ik dank U, Heer,

Ik dank U, Heer,
als ik achterom kijk
en mijn leven overzie,
voel ik diepe dankbaarheid.
Ik dank U voor al de goedheid
die ik heb mogen ervaren.
Ik dank U dat Ge mij vaak
zo nabij bent geweest;
het troostte mij en gaf mij steeds weer kracht.
Ik heb Uw hulp nodig, Heer,
om goed te blijven en geduldig,
om rustig en blij alles te aanvaarden.

[Simone de Beauvoir]

Om zegen

God wees ons nabij en zegen wat Gij in ons begonnen zijt.
Wees ons nabij in onze diepste momenten
en in hetgeen we samen dromen.
Wees ons nabij wanneer pijn en verdriet ons overvallen,
wanneer we elkaar misschien niet verstaan.
Laat niet toe dat ons leven slijt aan gewoonte
en dat we blind worden voor elkaar.
Geef ons ogen om te zien
dat we iedere dag gegeven zijn aan elkaar
als een kostbare schat.
God, laat ons leven geven aan elkaar.

[Mathieu Plessers]

Arme en kleine mensen maakt Gij groot

Moeder Maria,
arme en kleine mensen maakt Gij groot.
Zo staat het in dat mooie liefdeslied van U:
het Magnificat.
Niet met tv-sterren, BV's en supermensen
maakt God geschiedenis,
maar met lievelingen zoals Gij;
eenvoudig met de eenvoudige,
arm met de armen.
Leer ons delen en breken
met zieken, gevangenen en vluchtelingen,
met armen en kleinen,
met wie vergeten leven aan de rand.
En mag God dan ook aan ons
zijn 'grote dingen' doen.

Wees gegroet, Maria...

Vandaag geef ik

Wil je mijn handen, God,
opdat ik de hele dag kan helpen
wie hulp nodig heeft.
God, vandaag geef ik
mijn handen aan Jou.

Wil je mijn voeten, God,
opdat ik de hele dag en elke dag
kan gaan naar wie een vriend nodig heeft.
God, vandaag geef ik
mijn voeten aan Jou.

Wil je mijn stem, God,
opdat ik de hele dag kan spreken
tot hen die Jouw woorden van liefde nodig hebben.
God, vandaag geef ik
mijn stem aan Jou.

Wil je mijn hart, God,
van 's ochtends vroeg tot 's avonds laat,
opdat ik van iedereen, zonder uitzondering,
zou kunnen houden.
God, vandaag geef ik
mijn hart aan Jou.

[Moeder Teresa]

Pater Damiaan

God, onze Vader,
wij danken U voor pater Damiaan.
Om Jezus, uw Zoon, in alles te volgen
is hij naar Molokai gegaan,
naar de uitgestoten lepralijders.
Hij is er een van hen geworden, tot in de dood toe.
Daardoor heeft hij ze hun menswaardigheid
teruggeschonken en weer toekomst gegeven.
In hem is duidelijk geworden hoezeer Gij
alle mensen liefhebt.
Nu vragen wij U:
moge uw Geest ons bewegen
om in Damiaans voetspoor te gaan,
en moge zijn geloof het onze worden.
Leer ons oog en hart te hebben
voor mensen die niet meetellen of buitenspel zijn gezet.
Laat hen door ons ontdekken wie Gij zijt.
Doe mensen opstaan die dezelfde weg gaan
die hij is gegaan.
Dit vragen wij U, goede God, die ons blijft liefhebben,
vandaag en alle dagen, tot in eeuwigheid. Amen.

[Damiaangebed
van de Paters en Zusters der Heilige Harten]

De kracht van mensen samen

Het zien van miserie wereldwijd,
geërgerd en verontwaardigd zijn,
de kloof kennen tussen realiteit en ideaal,
tussen onrecht en menswaardigheid.
Het is een goed begin. Maar vaak onvoldoende.

Het brengt ons spontaan tot de vraag:
'Wat kan ik daaraan doen?' en ik
kan zo weinig doen tegenover zo veel.
Daarom moeten we ons oefenen
in het stellen van de vraag:
'wat kunnen **wij** daaraan doen?'

Als het 'ik' 'wij' wordt, geloven wij
in de kracht van mensen samen:
de kracht van muziek bij de ene,
van poëtische woorden bij de andere,
van scherpe analyses bij nog een andere,
van concrete ervaringen bij nog een andere.

De kracht van mensen samen brengt hoop
en moed genoeg om het nooit op te geven.
De druppel van ik verandert in boordevol energie.
Een zalig gevoel wanneer het 'ik' 'wij' wordt.

De kracht van mensen samen doet meer ontdekken,
doet verder zien dan het eigen ik, verder dan het 'eigen' wij.
Mensen samen, dat is elkaar eerlijk verrijken
vanuit de armoede en de rijkdom die er bij elke mens is.

Laten wij ingaan tegen spontane reflexen die verlammen,
en geloven in de kracht van mensen samen.
Het doet deugd je hele gezicht, je hele persoon
opgenomen te weten in een beweging,
die traag maar zeker omkeert, wat nu nog onrecht is.

[naar Luc Vandenabeele]

Geef ons voldoende brood

Heer Jezus,
wij danken U
voor de Blijde Boodschap
die Gij onder ons bracht:
een boodschap
van goedheid voor allen in nood.

Geef ons voldoende brood,
opdat zij
die honger hebben
verzadigd zouden worden.

Geef ons voldoende kennis,
opdat zij die
onwetend zijn
van onze kennis mogen delen.

Geef ons voldoende goedheid,
opdat allen met pijn en verdriet
door ons getroost mogen worden.

Geef ons bovenal Uw genade,
opdat allen mogen delen
in de vreugde van het geloof.
Amen.

[Br. Rene Stockman]

Litanie

Als we de goede richting kwijt zijn,
help ons weer op weg, Heer.

Als we geen toekomst meer zien,
help ons weer op weg, Heer.

Als we onszelf niet meer begrijpen,
help ons weer op weg, Heer.

Als we moedeloos en zonder veerkracht zijn,
help ons weer op weg, Heer.

Als we dreigen stil te blijven staan,
help ons weer op weg, Heer.

Als we de stem van ons hart niet meer horen,
help ons weer op weg, Heer.

Als we uw belofte vergeten,
help ons weer op weg, Heer.

Knap werk

Dat jullie in een beweging zitten,
en daar werk van maken dat kan ik begrijpen.
Maar als ik jullie bezieling zie, jullie gedrevenheid.
Dan zeg ik: KNAP WERK.
En ik hoop dat je dat meer te horen krijgt
want zo'n compliment zal je deugd doen.

Dat jullie in jullie bestuur samenwerken,
dat begrijp ik, dat gaat immers niet anders.
Maar als ik zie met hoeveel respect en waardering voor de
collega's jullie dat doen; dat jullie zien dat medewerkers knap
werk leveren en hen een complimentje geven...
Dan zeg ik 'KNAP WERK'.

Dat jullie voor jullie leden werken is normaal.
Maar dat jullie voor die concrete buur tijd maken om te luis-
teren, om je in te leven, om hem te ontmoeten. Dat is knap.
Jullie leden zullen 't niet altijd zeggen,
maar ze voelen het, ze denken het: 'KNAP WERK'

Dat je op die manier werkt aan een betere samenleving,
wie staat daar bij stil.
Jullie bouwen aan een dam tegen geweld,
tegen verdeeldheid, tegen ongeloof, tegen verwarring,
tegen onbegrip, onrecht en geweld. Want jullie geest is er een
van toenadering en verzoening, gesprek en waardering. Voor
de samenleving is dit 'KNAP WERK'.

Dat dit knappe werk je leven zinvol maakt...
je beseft het niet.
Maar geloof gerust dat je werk en je inzet
thuis hoort in het KNAPPE WERK van God en mens.
En jij en ik, wij voelen ons thuis in dit zinvolle bestaan.
KNAP WERK maakt van ons goddelijke, gelukkige mensen,
in een gelukkige samenleving.

[naar Jef Sanen]

Vergeet de mooie dagen niet!

Vergeet de mooie dagen niet!

Als je moe bent, als je overhoop ligt met je omgeving, als je geen pad meer weet en je diep ongelukkig voelt, denk dan even terug aan die mooie dagen dat je lachte en danste, dat je tegen iedereen vriendelijk was als een kind zonder zorgen.

Vergeet de mooie dagen niet!

Als de horizon zover je kunt kijken donker blijft zonder een teken van licht, als je hart vol verdriet is en misschien vol bitterheid, als schijnbaar alle hoop op nieuwe vreugde en geluk verdwenen is, zoek dan zorgvuldig in je herinnering.

Vergeet de mooie dagen niet!

De dagen dat alles goed was, geen wolkje aan de hemel; toen er iemand was, bij wie je je thuis voelde, toen je enthousiast kon zijn over die ander die je nu ontgoocheld heeft en misschien bedrogen.

Vergeet de mooie dagen niet!

Want als je ze vergeet,
komen ze nooit meer terug!
Neem jezelf opnieuw helemaal in handen.
Vul je hoofd met blijde gedachten,
je hart met vergevingsgezindheid, tederheid
en liefde en je mond met een lach en alles
wordt weer goed.

God, wees in mijn hoofd

God, wees in mijn hoofd
en in mijn begrijpen.

God, wees in mijn ogen
en in mijn blik.

God, wees in mijn mond
en in mijn spreken.

God, wees in mijn hart
en in mijn gedachten.

God, wees met mij
aan het einde van mijn leven
en als ik sterven moet.

[anoniem Engels gebed (1538)]

Maak ons sterk

Goede God
die over ons waakt,
maak ons sterk
en help ons geloven
tegen beter weten in
dat blad voor blad
de dagen zullen rijzen
en vrucht voor vrucht
de vrede zal komen;
dat de boom van het geluk
zich voorbereidt
vanuit de taaie wortel die overleeft
op zoek naar water, waarheid, leven.

[naar Pablo Neruda]

De les van de vlinder

Op een dag, verscheen er een kleine opening in een cocon.

Een man zat uren te kijken hoe de vlinder zijn lijf door de kleine opening probeerde te worstelen.

Op een gegeven moment leek het of de vlinder geen vooruitgang meer boekte.

Het leek of hij niet verder kon dan hij gekomen was.

De man besloot de vlinder te helpen: hij pakte een schaar en opende de cocon.

De vlinder kwam er nu een stuk gemakkelijker uit.

De vlinder had een verweerd lijf.

Hij was klein, met verschrompelde vleugels.

De man bleef kijken want hij verwachtte dat de vleugels zich elk moment zouden openen en groter en steviger zouden worden zodat ze het lijf konden dragen.

Er gebeurde niets!

Integendeel, de vlinder leefde zijn leven al strompelend. Hij kon zich slecht bewegen met zijn verweerde en verschrompelde vleugels. Hij heeft nooit kunnen vliegen.

De man was vol liefde en goede bedoelingen, maar begreep niet dat de kleine opening in de cocon en de worsteling van de vlinder om er uit te komen, de natuurlijke weg was om vocht vanuit het lijf in de vleugels te persen, zodat hij gereed zou zijn om te vliegen zodra hij de cocon had verlaten.

Soms, zijn worstelingen precies wat we nodig hebben in het leven.

Als we ons leven zouden leven zonder obstakels zouden we kreupel raken.

We zouden niet zo sterk zijn als we zouden moeten zijn.

We zouden nooit kunnen vliegen.

En nu vooruit

En nu vooruit, zou Cardijn zeggen!
Niet omzien naar wat ooit mogelijk was,
en nu niet meer kan, maar zoeken
naar wat vandaag mogelijk, ja zelfs nodig is.

Geef ons daartoe, God,
genoeg eigentijdse creativiteit
van nieuwe mensen die met ons zoeken,
zodat wij vernieuwend zijn.

En nu vooruit!
Niet omzien naar wat ooit ontgoochelde
of tot ontmoediging leidde, maar zoeken
naar wat hoopgevend is, naar wat kansen
geeft op een betere toekomst.

Geef ons daartoe, God,
genoeg bemoedigende woorden
van jonge mensen die met ons mee dromen,
zodat wij vernieuwend zijn.

En nu vooruit!

Niet omzien naar conflicten van lang geleden
of miskeningen, die terecht pijn deden,
maar zoeken naar hernieuwde dialoog,
naar concrete samenwerking met mensen,
die hetzelfde beogen en bedoelen,
hoe anders geard ook.

Geef ons daartoe, God,
genoeg mildheid en bereidheid
tot de eerste stap naar mensen,
met wie het te doen is om groep te vormen,
zodat wij vernieuwend zijn.

En nu vooruit!

Niet omzien en verzanden
in ellenlange analyses of specialistenwerk,
maar vooral zoeken met vrijwilligers,
naar eenvoudige oplossingen en concrete acties
met duidelijkheid naar de buitenwereld.

Geef ons daartoe, God,
genoeg vrijwilligheid die niet vrijblijvend is,
inzicht dat uitzicht geeft, saamenhorigheid,
dat samen hoort naar wat mensen bezighoudt,
zodat wij vernieuwend zijn.

Gebed bij een nieuw werkjaar

Heer, wij zijn dankbaar om de voorbije vakantie,
het was goed om even op adem te kunnen komen.
nu willen wij er weer met vereende krachten tegenaan gaan.
Wij willen weer werken aan een goede groepsgeest.
Wij willen weer samen plannen maken
om het goede nieuws dat gebeurt rondom ons
bij de mensen te brengen.
Jezus zei: een huis kan je niet bouwen op drijfzand.
Ook onze werking kan niet zonder stevige
fundamenten of zonder dragende hoekstenen.
Ieder van ons zal zijn steentje bijdragen
op zijn of haar manier
en daarvoor zijn we dankbaar.
Wij bidden u:
geef ons uw kracht, om langs deze weg
van verspreiding van het goede nieuws,
een beetje zorg te dragen voor de mensen,
voor allen die met ons verbonden zijn.

[Gerard Hendriks]

Gebed bij de laatste reis

Heer God,
ik weet niet hoe lang ik nog leven mag.
Ik heb immers al een heel stuk weg afgelegd.
Ik wil U danken
voor alles wat goed en schoon was
en vraag U vergeving
voor alles waarin ik tekort kwam.

Ik voel aan dat ik wat ouder word.
Mijn lichaam wilt niet altijd meer mee,
mijn geheugen laat mij soms in de steek.
Blijkbaar is mijn laatste reis begonnen.

Wat het worden zal, weet ik niet.
Hoe dan ook, ik vertrouw mij aan U toe
met mijn lichaam dat verzwakt,
met mijn geest die niet meer zo helder is.

Als pijn en lijden ooit mijn deel worden
dan vraag ik U nu reeds kracht en steun
om grootmoedig ook die weg te gaan
met geduld en in grote verdraagzaamheid.

Ik wil U bidden, Heer,
dat lieve mensen mij dan altijd
heel nabij zullen zijn,
vooral in de einduren van mijn leven.

Moeder Maria
ook aan U vertrouw ik mij toe.
Bid voor mij bij Onze-Lieve-Heer
nu en in het uur van mijn dood. Amen.

[L. Vanherk]

God voor ons uit

God, Gij zijt altijd groter
dan wij durven verwachten:
Gij doet nieuwe en ongehoorde dingen.
Als om ons heen een wereld instort,
brengt Gij uw nieuwe schepping tot stand.

Maak ons aandachtig
voor uw werkzaamheid in deze tijd,
dat wij niet blijven staan
bij wat voorbij is
en U niet zoeken waar Gij niet zijt.

Ga voor ons uit,
Gij die onze toekomst zijt.
Laat ons nieuwe wegen zoeken
en met elkaar standhouden
in alle onzekerheid.
Maar geef ons de zekerheid
dat ook vandaag uw kracht werkzaam is
en dat Gij voortdurend de wereld vernieuwt
door Christus, onze Heer.—Amen.

[Frans Cromphout s.j.]

Second life

Op internet kan je een heel nieuw leven lijden, in een virtuele samenleving: 'Second life'. De ene zit voor zijn scherm: hij vergeet zijn eenzaamheid, overwint zijn verlegenheid en heeft interessante relaties. Een ander vergeet haar grijze, saaie bestaan door op het net het succesvolle leven te leiden waar zij eigenlijk van droomt. Het is een spel waarin mensen proberen zichzelf te overstijgen.

Met onze beweging zien wij hoe mensen niet meer passief willen blijven zitten. Zij willen interessante mensen leren kennen die hen respecteren. Wij begrijpen het succes van 'Second life': iedereen probeert in zijn leven zichzelf te overstijgen en iets te betekenen in de ogen van de anderen.

Hoe jammer vinden we het dat we snel koffie moeten halen aan de automaat om terug naar onze werkplek te hollen. Spijtig dat we dat kwartiertje missen om onder de notenboom met onze partner te keuvelen. We missen die fijne babbel, nu eens over koetjes en kalfjes, dan weer over actualiteit, en soms ook over moeilijke momenten in ons leven. Zo veel gedachten, gevoelens kunnen niet verwoord worden. Terwijl we veel meer voor elkaar zouden kunnen betekenen.

Ons belangrijkste aanbod aan leden en niet-leden is een goed gesprek. Bij elke activiteit, bij elke ontmoeting, bij elke dienst die wij doen is dit opdracht nummer één, die onze volle aandacht mag hebben.

Wij geloven in de kracht van het gesprek. Wij geloven dat wij elkaar kunnen begrijpen ongeacht afkomst, geslacht of leeftijd. Wij zullen elkaar respecteren wanneer we elkaar beter leren kennen.

Wij geloven dat wij ons thuis kunnen voelen, op ons gemak bij elkaar. We kunnen vertrouwen op onze buur, op onze collega.

Wij willen er zijn voor hen met aandacht en zorg.

Wij leren er te zijn voor elkaar ook in moeilijke tijden.

God van het gesprek, die ons bemoedigt, die ons erkent en onze thuis wilt zijn, geef ons daartoe uw kracht.

De parabel van de echo

Een vader en zijn jongste zoon maken een bergwandeling.
Plotseling struikelt de jongen en omdat hij een scherpe pijn
voelt roept hij: 'Ahhhhh'. Verrast hoort hij een stem van uit
de bergen roepen: 'Ahhhhh'.

Vol nieuwsgierigheid roept hij: 'Wie ben jij?'

Maar het enige antwoord dat hij terugkrijgt is: 'Wie ben jij?'

Hij wordt kwaad en roept: 'Jij bent een lafaard!'

Waarop de stem antwoordt: 'Jij bent een lafaard!'

Daarop kijkt de jongen naar zijn vader en vraagt wat er ge-
beurt.

De vader antwoordt: 'Zoon, let op!'

en hij roept vervolgens: 'Ik bewonder jou'.

De stem antwoordt: 'Ik bewonder jou'.

De vader roept: 'Jij bent prachtig'

en de stem antwoordt: 'Jij bent prachtig.'

De jongen is verbaasd,

maar begrijpt nog steeds niet wat er aan de hand is.

Daarop legt de vader het uit:

'De mensen noemen dit een 'echo',

maar in feite is dit het 'leven'!

Het leven geeft je altijd terug wat jij er in binnenbrengt.

Het leven is een spiegel van jouw eigen handelingen.'

Als je meer liefde wilt, geef dan meer liefde.

Wil je meer vriendelijkheid, geef dan meer vriendelijkheid.

Als je begrip en respect wenst, geef dan begrip en respect.

Eis je rechtvaardigheid,

zorg dan dat je ook zelf recht in je schoenen staat.

Reken je op solidariteit, wees dan zelf solidair.

Hou je van collegialiteit op het werk,

waardeer dan zelf op de eerste plaats jouw collega's.

Droom je van een strijdbare beweging,

engageer je dan.

Beleef de dag

God geeft hem jou,
hij is van jou.
Beleef deze dag in Hem.
De dag van morgen hoort God toe,
hij is niet van jou.

Verschuif de zorgen van vandaag
niet naar morgen.

Morgen is van God,
werp je zorgen op Hem.

Dit ogenblik is een wankel bruggetje:
als je het te zwaar belast
met al je spijt om gisteren,
en je onrust om morgen,
zal het bruggetje het begeven,
en je verliest vaste voet.

Wat voorbij is... God vergeeft het.
Wat komt... God geeft het.
Beleef de dag van heden
met Hem verbonden.

[Gebed gevonden op Odette, Kleine Zuster van het H.-Hart,
vermoord te Algiers op 10 november 1995]

Bij het begin

Heer onze God
nu wij in dit nieuwe werkjaar
het bewegingswerk willen aanpakken,
voor sommigen twijfelend en met veel vragen
en voor anderen zeer kordaat,
willen we even stil worden en samen bidden:

God, wees Gij op onze zoektocht
onze inspiratie en krachtbron,
opdat we trouw blijven aan onze opdracht:
het werken aan een samenleving
waarin ieder tot zijn recht komt.

Open onze ogen
opdat we het onrecht blijven zien
dat concrete mensen nog steeds wordt aangedaan,
dichtbij in ons eigen werkmidden.

Geef ons het juiste inzicht
opdat we nooit kiezen voor
doodlopende wegen;
de macht om de macht,
eigenbelang,
onverdraagzaamheid,
geweld...
Moge de solidariteit,
de rechtvaardigheid
en de dienstbaarheid onze weg zijn.

Bemoedig ons steeds opnieuw
zodat we krachtig volharden
op de ingeslagen weg.
Want alleen dan zal Uw Rijk
van vrede en gerechtigheid
gestalte krijgen op aarde. Amen.

De nikker

Een stadsgenoot belde bij bisschop Dom Helder Camara aan en vroeg hem om werk. Hij vond geen werk in Brazilië, omdat hij een zwarte was. Hij had een te donkere huidskleur voor de lokale arbeidsmarkt.

Prompt belde de bisschop een bevriend zakenman op. ‘Vriend’, zo sprak de bisschop, ‘mijn broer zit hier bij mij, hij is op zoek naar werk en inkomen: kun jij mij helpen?’ ‘Stuur jouw broer maar gerust langs, want ik heb handen in mijn zaak tekort’, was het antwoord van de zakenman.

Maar toen de zakenman de zwarte aan zijn voordeur zag staan, belde hij meteen de bisschop op: ‘Je zei me dat jouw broer zou komen, maar ik krijg hier een zwarte - een nikker - aan...’

‘Vind jij dat zo vreemd dat een zwarte mijn broer is?’ vroeg bisschop Dom Helder Camara, ‘God houdt van elke mens. Wij allen hebben dezelfde hemelse Vader. Deze zwarte is mijn broer, omdat hij, net zoals jij en ik, kind is van diezelfde hemelse Vader. Daarom heb ik jou over hem, mijn broer, gebeld.’

En leid ons niet in bekoring

Het voorbije werkjaar is weeral een druk werkjaar geweest. Rustige werkjaren bestaan niet meer. We hebben zelfs het gevoel dat het tempo, zowel voor beroepskrachten als voor vrijwilligers, van jaar tot jaar toeneemt. In deze context willen we de bede van het Onze Vader ‘en leid ons niet in bekoring’ plaatsen.

Bekoring heeft dan niets te maken met het zesde of het negende gebod. De twee meest pikante geboden, waarbij het verboden was om onze fantasie de vrije loop te laten. Bekoring is in deze tijd vooral onze innerlijke drang naar efficiëntie.

Efficiëntie is een levenswijze die ons vanuit een winsteconomie wordt opgedrongen. Met de inzet van steeds beperktere middelen een groter resultaat bereiken, daar gaat het om. Om steeds meer winst te maken moeten we steeds efficiënter werken. Terwijl we de ingezette middelen zoals mens, tijd en energie beperken, proberen we tegelijkertijd de productie te verhogen. Efficiëntie is in de economie de gulden regel voor succes. Waarom deze gulden regel dan ook niet toepassen op het bewegingswerk?

Ravotten met kinderen, waken bij het sterfbed van een geliefde, luisteren naar de kampbelevissen van jongeren, elkaar liefkozen, een terrasje doen met vrienden... het gebeurt allemaal niet volgens de regel van de efficiëntie; maar volgens de gulden regel van de mateloosheid van de liefde. Willen we deze dingen ‘goed’ doen, dan moeten we mateloos en kwistig zijn met onze tijd. En dit geldt ook voor het bewegingswerk.

Bewegingswerk heeft meer te maken met de gulden regel van de mateloze liefde dan met de gulden regel van de efficiëntie. Tijd en geduld zijn onontbeerlijk bij het rijpen van sociale inzichten, bij het discussiëren over de beste oplossing, bij het groeien van verbondenheid tussen mensen of bij het scheppen van vertrouwen door overleg. We weten dit. En toch proberen we steeds opnieuw het bewegingswerk te vernieuwen door de efficiëntie te verhogen. De GSM en nieuwe computernetwerken staan hiervoor symbool.

Blijkbaar zitten we in een spiraal die we toch zo moeizaam kunnen doorbreken. En daarom die bede: ‘en leid ons niet in bekoring’.

Erbij blijven

Misschien is dit het aller-moeilijkste
voor mensen in ontmoeting met medemensen die lijden:
erbij blijven.

Er niet van weglopen,
maar blijven!

Hoogstens kunnen luisteren,
soms zonder een touw te kunnen vastknopen aan wat je hoort
omdat de ander in verwarring is,
maar blijven.

Soms niets horen dan een schreeuw,
misschien vloeken,
en dan geen aandrang hebben tot vermanen,
maar blijven en luisteren.

Soms luisteren naar alleen maar wanhopige stilte,
terwijl je als moderne mens daar het meest bang voor bent,
voor stilte,
en toch blijven.

Niets,
helemaal niets meer kunnen doen dan blijven.
Zelfs als je weggejaagd wordt
op bereikbare afstand beschikbaar blijven.
Zodat wie lijdt, nooit helemaal alleen is.

11 november

11 november:

feestdag van Sint-Martinus van Tours.

Een dag tegen onverschilligheid.

Een dag tegen armoede.

Tijd voor bezorgdheid om wereldwijde gerechtigheid.

Tijd om 'je eigen mantel te delen'.

11 november:

wapenstilstand 1914-'18.

Een dag tegen de waanzin van eigenbelang.

Een dag tegen loopgravenoorlogen.

Tijd voor bezorgdheid om verbondenheid-in-verschil.

Tijd voor je eigen toenadering met anders denkende collega's
en anders gekleurde Vlamingen en wereldburgers.

11 november:

herfsttijd is gunstige tijd

voor inkeer tot ommekeer.

Laat je in beweging zetten door die Stem
die je indringend toefluistert:

'Deel van je teveel,

zet een stap naar die andere ander.

Maak 11 november waar.

Maak 11 november concreet:

vandaag, morgen of de komende week.'

[Jean-Paul Vermassen]

Kies zelf uw buren

De makelaar stak een briefje in bij de buren
want hij had een huis te koop in de straat.

In 't vet stond er boven: KIES ZELF UW BUREN...

Waarom dacht hij dat die slogan zou werken?
Dacht hij echt dat wij zijn werk gingen doen?

Dacht hij dat wij snel iemand zouden zoeken die
van onze stand en van ons gedacht is?

Wil hij dat wij een bezadigd paar zonder kinderen
aanbrengen om de rust in onze straat te bewaren?

Dacht hij echt dat wij bang zijn
van mensen voor wij ze hebben leren kennen?

Op mijn raam hang ik de kaart:
ZONDER HAAT STRAAT.

Ik hoop dat er mensen komen wonen
die mij verrassen, die leven brengen.

Ik hoop dat zij hun buren willen leren kennen
voor ze hen beoordelen,
van die onbevangen mensen
bij wie we ons op ons gemak voelen.

Ik kijk uit naar die nieuwe mensen,
ik hoop dat zij ons nemen gelijk wij zijn,
en het de moeite vinden om ons te leren kennen.

Dat het een gezellige buurt wordt
van mensen die elkaar accepteren,
al hebben ze elkaar niet gekozen,
van mensen die lief en leed willen delen met elkaar.

[Jef Sanen, pastor KWB]

Allerheiligen

God van ons leven,
wij danken U voor al uw heiligen
De grote en de kleine mensen
die ons zijn voorgegaan op de wegen van uw licht.

Voor profeten en apostelen
en voor de vrouwen die getuigden,
voor hen die geschiedenis maakten
en voor allen die in de schaduw bleven,
voor wie ons de lofzang hebben voorgezongen
en voor wie ons leerden spellen
de grote woorden van uw verhaal.

Voor wie gebeden hebben in de stilte
en voor wie luidkeels riepen om gerechtigheid,
voor wie met eer gekroond zijn
en voor wie afgewezen werden door hun Kerk,
voor wie hun leven gaven om u te dienen
en voor wie bezweken onder een ondraaglijk kruis.

Voor de vurige getuigen en de sterke strijders
en voor de stille hoorders en de zwijgende daders,
voor de bezielende mensen die anders geloofden dan wij
en voor al die anderen die uw zaak behartigden
zonder uw naam te kennen of te belijden.

Voor onze ouders, onze grootouders,
voor allen die er in ons leven waren,
die ons een teken gaven of ons een weg gewezen hebben,
voor alle heiligen van vandaag.

Gij alleen kent al hun namen.
Wij danken U voor wat Gij hen gegeven hebt,
Wij danken U voor wat Gij in hen allen geeft aan ons.
Wil ons bemoedigen door al die mensen voor ons uit,
om tot het einde toe uw weg te gaan.

De laaggeschoolden

Hoe laag is een samenleving gevallen die spreekt in termen van hoger en lager, als ze het over haar mensen heeft?

‘Gij hoort bij de laaggeschoolden.’

Ik zou het niet durven zeggen tegen Giel die mijn gasketel onder handen neemt zodat hij niet meer alle uren uitvalt.

Ik zou het niet durven zeggen tegen Liesje die gaat poetsen bij de hooggeschoolden en erin slaagt om hun rotzooi te managen in de paar uur tijd die ze krijgt.

Ik zou het niet durven zeggen, tegen het meisje dat vandaag haartooi volgt en morgen mijn kapsel onder handen neemt.

En nog minder tegen de man die na de zoveelste interim-job alweer 14 dagen thuis zit.

Is hij hoger die mocht en kon studeren en dan ook nog eens beter betaald wordt?

Is een ander mens dan lager omdat hij meer met zijn handen kan of is hij lager omdat zijn werk ook in euro minder wordt gewaardeerd?

In plaats van mensen als minderen te bestempelen of henzelf de schuld te geven kunnen we beter werk maken van ‘goed’ onderwijs.

Goed onderwijs, dat is wat elk kind nodig heeft om zich te ontplooien om mee te kunnen.

Goed onderwijs, dat zorgt dat je er bij hoort, dat je niet uit de boot valt. En dat kan de juf niet alleen.

Onze Vader

Onze Vader,
die in mensen leeft,
moge in ons leven
uw Naam geheiligd worden.

Moge in onze dagelijkse inzet
uw wil gebeuren,
als een teken en een oproep
voor mensen op aarde.

Maak ons
voor elkaar en voor de wereld
tot levengevend brood,
tot krachtig voedsel
van vriendschap en vertrouwen,
van perspectief en hoop.

Maak ons
over fouten en tekorten heen
tot mensen
van vergeving en vrede,
zoals Gij het zijt voor ons.

Maak ons vrij
van angst en van alles
wat denken en doen verlamt,
en laat ons niet verzinken
in de bekoring
van de middelmatigheid.

Maar wees voor ons
kracht en uitdaging
om ten volle te leven,
in eeuwigheid
en ook vandaag. Amen.

[Carlos Desoete]

Zegen ons

Goede Vader,
zegen onze ogen,
opdat wij het goede zouden zien
in de mensen waarmee wij op weg gaan,
opdat wij oog zouden hebben voor hun vragen en problemen,
opdat wij, in ons samenleven met elkaar, zouden leren zien
hoe uw droom met ons realiteit kan worden.

Zegen onze oren,
opdat wij ze zouden richten
naar het levensverhaal van mensen
opdat wij mensen zouden beluisteren vanuit ons hart,
en niet vanuit een vals plichtsbesef,
opdat wij van elkaar mogen ervaren dat ook U altijd
uw oor te luisteren legt bij mensen.

Zegen onze monden,
opdat wij niet zouden aflaten het goede in elkaar
ter sprake te brengen,
opdat wij, als blijde of als zoekende mensen,
uw woord stem mogen geven,
opdat wij, als het nodig is, stil zouden kunnen worden.

Zegen onze handen,
opdat wij mensen op een oprechte manier mogen aanraken,
opdat wij elkaar mogen laten voelen hoe uw hand kracht,
geborgenheid en verbondenheid schenkt.

Zegen tenslotte heel ons bestaan en ons engagement,
zegen ons hart, opdat wij mensen gevoelig kunnen maken
voor de ware betekenis van uw blijde boodschap,
in woord en in daad, maar vooral in wie we zijn
voor en met anderen. Amen.

[naar Marinus van de Berg]

Inhoud

Woord vooraf.....	2
Speuren naar God	3
Dit moet het rijk Gods zijn	4
‘Ik ben er voor jou’	5
Wensen	6
Om bij stil te staan.....	7
Advent.....	7
Advent is anders worden	8
Gastvrij ?!	9
Om licht	10
Behoed ons voor de droefheid.....	11
Carnavalszotten	12
Geloof jij in God?	13
Kerstmis	14
Niets nieuw onder de zon	15
Op bedevaart gaan	16
Kerk	17
Gebed om kerkmensen	18
Samenwerking	19
God die ons ruimte en vrijheid gunt.....	20
Ik wil me spiegelen aan Maria	21
In de avond van het leven.....	22
Roeping.....	23
Vraag om licht	24
Ik dank U, Heer,	25
Om zegen.....	25

Arme en kleine mensen maakt Gij groot.....	26
Vandaag geef ik	27
Pater Damiaan.....	28
De kracht van mensen samen	29
Geef ons voldoende brood.....	30
Litanie	31
Knap werk.....	32
Vergeet de mooie dagen niet!.....	33
God, wees in mijn hoofd	34
Maak ons sterk.....	34
De les van de vlinder	35
En nu vooruit	36
Gebed bij een nieuw werkjaar	38
Gebed bij de laatste reis.....	39
God voor ons uit	40
Second life	41
De parabel van de echo.....	42
Beleef de dag	43
Bij het begin.....	44
De nikker	45
En leid ons niet in bekoring.....	46
Erbij blijven	47
Kies zelf uw burens.....	49
Allerheiligen	50
De laaggeschoolden.....	51
Onze Vader	52
Zegen ons.....	53
Inhoud	54

goed om weten

6 februari	Aswoensdag
8-10 februari	kwb-kav gezinnenweekend
14 februari	acw pastorale namiddag
2-9 maart	week van de vrijwilliger
8 maart	vrouwendag - kav krokusactie
11 maart, 8 en 22 april	cursus drempelverlagend werken
16 maart	palmzondag
20 maart	witte donderdag
21 maart	goede vrijdag - kaj goede vrijdagactie
23 maart	Pasen
4-6 april	kwb-kav gezinnenweekend
12 april	kwb pinkstertocht
19-25 april	zorgweek
26 april	zz pastorale vorming
1 mei	Ons-Heer-Hemelvaart - Rerum Novarum
9 mei	okra bedevaart Banneux
11 mei	moederdag - Pinksteren
25 mei	wereldsolidariteit - 20 km van Brussel
8 juni	vaderdag

(tussen haakjes)

van en voor

cm

kaj

acv

kav

acw

kwb

okra

familiehulp

ziekenzorg cm

vakantiegenoegens